

udlånsmuligheder med 50 mio. kr., udvidelse af ordningen med »gavesild« til 50 mio. kr., mulighed for refinansiering af de bornholmske fiskerihavne med indeksslån og en udvidelse af rammerne for ordinær byfornyelse med ca. 30 mio. kr. i 1993.

Må jeg spørge hr. Harald Kjøller: På hvilke områder har Venstre på Bornholm fulgt op på det håndslag, regeringen her gav bornholmerne?

(Kort bemærkning).

Harald Kjøller (V):

Hr. Klaus Hækkerup nævnte i sit indlæg noget om de beløb, der var stillet til rådighed i støtteordninger, og det kan jo være meget godt, men det hjælper ikke meget, hvis de forlig, man indgår, og de reelle politiske tiltag og administrative foranstaltninger går i den anden retning, for det hjælper ikke meget at få økonomisk støtte og have puljer og støtteordninger, hvis realpolitikken går ud over yderområderne.

Så er det da fuldstændig rigtigt, at de forlig, der er indgået omkring forsvar og andre ting, er forlig, hvor også mit parti er med, men det fritager jo ikke regeringen for at tage hensyn til yderområderne. Og i øvrigt var det jo ikke regeringens fortjeneste, at der overhovedet blev reddet lidt på kasernen ovre på Bornholm.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører,

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti ønsker vækst og udvikling i Danmark – og i hele Danmark; vi vil ikke nøjes med en tilstand, hvor der er kraftig vækst i enkelte områder af landet og modsvarende stagnation eller tilbagegang i andre dele af landet. Er det sidste tilfældet, er det en statslig opgave sammen med de stagnerende regioner at udstikke så gode rammebetingelser for vækst og udvikling også i udkantområder, at tingene kommer i bedre balance.

Det er det, der er det konservative udgangspunkt, det er fra den synsvinkel, vi har læst regeringens regionalpolitiske redegørelse, og det er på denne baggrund, vi deltager i den af Kristeligt Folkeparti rejste forespørgselsdebat.

I den regionalpolitiske debat bliver der for øjeblikket fokuseret meget på hovedstadsregionen, og med rette. Efter i en længere årrække at have været i en situation, hvor vækstpotentialet i hovedstaden slet ikke blev udnyttet, bliver der

nu i betydeligt omfang og på en række områder investeret i hovedstadsregionen. Mest iøjnefaldende er naturligvis investeringerne i den faste forbindelse over Øresund, som nu snart står klar til ibrugtagning med de udviklingsmuligheder på begge sider af sundet, som broen giver.

Det Konservative Folkeparti har spillet en aktiv rolle i de mange beslutninger, som samlet set har givet hovedstadsregionen meget betydelige vækstmuligheder, og det har vi ikke fortrudt. Som det er sagt mange gange: Vi investerer ikke i København, for at denne by skal kunne konkurrere bedre med Århus eller andre større byer i kongeriget. Vi investerer i København, fordi landets hovedstad som metropol skal kunne konkurrere med sammenlignelige metropoler i det øvrige Europa: Berlin, Hamburg, Stockholm, for nu at nævne nogle eksempler.

Den stærke fokusering på hovedstadsområdet i disse år har naturligvis givet anledning til debat andre steder i landet og også i konservative forsamlinger. Mange føler, at regeringen og Folketinget kun interesserer sig for København og lader andre dele af landet i stikken.

Men efter konservativ opfattelse er de foretagne investeringer i hovedstaden ikke fejlinvesteringer, tværtimod, fejlene er ikke, at der investeres i hovedstaden, men at regeringen ikke tilstrækkelig målbevidst også satser på udvikling i den øvrige del af landet. Trafikpolitisk, uddannelsespolitisk, kulturpolitisk og på en række andre centrale og vitale politikområder svigter regeringen den øvrige del af landet, hvad der naturligvis bliver meget iøjnefaldende i en periode, hvor der investeres så voldsomt i hovedstaden. Det skal der laves om på. Hvis den regionalpolitiske debat her i Folketinget i dag kan medvirke til det, så er det godt.

For der er udviklingsmæssige problemer i udkantområderne, og der bliver gjort for lidt for at rette op på det. Danmark er ikke større, end at det må være muligt at få landet til at fungere som en helhed.

Regeringen tegner efter min opfattelse i redegørelsen et lidt for optimistisk billede af situationen. Det er ubestrideligt rigtigt, at de sidste års højkonjunktur har givet vækst i alle landets regioner, stort set i alt fald, men højkonjunkturer har det jo sædvanligvis med ikke at vare evigt, og de mest udsatte regioner her i landet er ekstremt konjunkturfølsomme.